

[Per Stig Møller]

regering arbejdede med en regelforenkling; den havde ramt bredere. Nu ender det så med, at man kun rammer de selvstændige. Og så er det, vi siger: Det er ikke særlig rimeligt med den forskelsbehandling, som fru Lilli Gyldenkilde også taler om i Jyllands-Posten den 5. maj i år: Man risikerer, at folk bliver forskelsbehandlet. Det var præcis, hvad man kom til, og man ramte kun én gruppe, og så reagerede vi.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 258:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Forbedring af vilkårene for personer fra det tidligere Jugoslavien).
Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 10/5 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Da urolighederne i det tidligere Jugoslavien tog fat i sommeren og efteråret 1992, førte det til en voldsom stigning i det antal personer, som søgte beskyttelse i Danmark. På baggrund af de store problemer, der derved opstod i asylsagsbehandlingen, fremsatte den daværende regering et lovforslag, som i hvert fald i den endeligt vedtagne form imødekom UNHCR's opfordring til at give denne gruppe en midlertidig opholdstilladelse og til, at behandlingen af asylsagen så kunne udskydes i op til 2 år.

Da indenrigsministeren for nylig meddelte, at asylansøgningerne fra de personer, der havde fået midlertidigt ophold, ville blive behandlet, efterhånden som 2-års-fristen udløb, vakte det stort postyr, ikke mindst hos Venstre og De Konservative.

I Socialdemokratiet har vi faktisk meget svært ved at forstå al den ophidselse. Det, indenrigsministeren i al stilfærdighed har sagt, er, at hun er loyal over for den lov om midlertidigt ophold, som bærer den daværende konservative justitsminister Hans Engells navn, og som er vedtaget af et meget stort flertal, inklusive Venstre og De Konservative.

Partierne bag loven var dengang enige om, at det ikke var forsvarligt at udskyde sagsbehandlingen i mere end 2 år, og det synspunkt er så sent som i marts i år blevet bekræftet af UNHCR. En venlig fortolkning af den megen vrede er derfor, at den beror på en misforståelse, nemlig at fru Birthe Rønn Hornbech og hr. Helge Adam Møller i travlheden har glemt, hvad det var, deres egen regering fremsatte og de selv stemte for. Og denne venlige fortolkning vælger vi frem for den, der betyder, at de to ordførere vil løbe fra deres egne holdninger og tilsagn.

I den forbindelse vil jeg gerne stille et spørgsmål til den konservative gruppeformand – han er ikke til stede nu i salen, kan jeg se, men han får jo lejlighed til at svare ved en anden behandling. Jeg vil gerne bede ham om at forklare, hvorfor han mener, at indenrigsministeren begår forligsbrud, når hun følger den lov, han selv har sat sit navn under. Det var de udtalelser, han kom med ved indenrigsministerens meddelelse, og jeg synes, han skylder os en forklaring.

Intentionen bag loven var, og den er stadig, at personer, der er omfattet af loven, skal vende tilbage, når forholdene tillader det. Denne intention var sammen med den kendsgerning, at der akut skulle skaffes mange mennesker tag over hovedet, årsagen til, at der blev givet snævre rammer, både rent fysisk, men også med hensyn til, hvad de pågældende mennesker måtte foretage sig og deltage i.

Erfaringerne fra de halvandet år, loven har virket, viser, at rammerne nok har været for snævre. Det har været vanskeligt at give teenagebørnene en undervisning, som vil være relevant, når de vender tilbage, ligesom de voks-